

ODŮVODNĚNÍ

Vyhlášky č. 215/2012 Sb., o odborné způsobilosti pro distribuci některých produktů na finančním trhu

A. OBECNÁ ČÁST

a) Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (malá RIA)

1. DŮVOD PŘEDLOŽENÍ

Vyhláška je prováděcím předpisem k zákonu č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření (dále také „ZDS“) a zákonu č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření (dále také „ZDPS“), které byly dne 28. prosince 2011 vyhlášeny ve Sbírce zákonů. Tyto zákony obsahují zmocnění pro Českou národní banku k vydání vyhlášky, která upraví regulaci odborné způsobilosti pro distribuci penzijních produktů.

1.1 Název

Vyhláška č. 215/2012 Sb., o odborné způsobilosti pro distribuci některých produktů na finančním trhu.

1. 2 Identifikace problému, cílů, kterých má být dosaženo, rizik spojených s nečinností

Identifikace problému

Současný stav

Sektor důchodového spoření a doplňkového penzijního spoření se vytváří zcela nově. Proto dosud nebyla v této oblasti regulována otázka odborné způsobilosti.

Změny na zákonné úrovni

Na základě vydání ZDPS je Česká národní banka zmocněna ke stanovení:

- a) rozsahu odborných znalostí a dovedností osob uvedených v § 84 odst. 1 ZDPS,
- b) vzoru tiskopisu žádosti o akreditaci k pořádání odborné zkoušky zaměřené na prokázání odborné způsobilosti a obsahu jeho příloh, a
- c) minimálního rozsahu věcných, organizačních a personálních předpokladů akreditované osoby a požadavků na její zkouškový řád.

Cíle vyhlášky, kterých má být dosaženo

Podzákonná právní úprava musí respektovat záměr zákonodárce upravit problematiku odborné způsobilosti v důchodovém spoření a doplňkovém penzijním spoření. Protože se obdobná zákonná regulace připravuje i v jiných částech finančního trhu, je název vyhlášky navrhován tak, aby do nové vyhlášky bylo v budoucnu možné prostřednictvím novelizací zapracovat podzákonnou regulaci odborné způsobilosti i v jiných částech finančního trhu.

Rizika spojená s nečinností

ZDPS a přes odkazy i ZDS s vydáním prováděcího předpisu výslovně počítají, změny provedené na zákonné úrovni vyžadují vytvoření nového prováděcího předpisu. Bez vydání nové vyhlášky by nedošlo k naplnění záměru zákonodárce.

2. NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ

2.1 Návrh možných řešení včetně varianty „nulové“

Cílem nové regulace musí být vytvoření nové právní úpravy.

Nevydání podrobné právní úpravy (tzv. nulová varianta) by nenaplnilo účel zákona. Regulatorní úprava by neodpovídala záměru zákonodárce a tím i cíli nové regulace, byla by v ní podstatná mezera a regulované subjekty by nevěděly, podle jakých pravidel by se měly řídit. Novelizace podzákoných právních předpisů nepřichází v úvahu, protože v této oblasti neexistují. Jediným správným řešením je tak vydání nové vyhlášky.

2.2 Dotčené subjekty

Dotčenými subjekty nové vyhlášky jsou osoby, které budou v souladu se ZDPS provádět distribuci penzijních produktů (penzijní společnosti, investiční zprostředkovatelé, vázaní zástupci) a žadatelé o akreditaci pro provádění odborných zkoušek.

3. VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Nová vyhláška bude spojena s náklady České národní banky na povolování a dohled akreditovaných osob. Vyhláška však není přímo původcem těchto nákladů, protože povolování a dohled akreditovaných osob stanoví ZDPS (nepřímo i ZDS).

Výše uvedené náklady lze obtížně kvantifikovat, předem se nedá odhadnout, kolik osob požádá o akreditaci. Hrubý odhad České národní banky předpokládá, že bude na trhu působit 10 -20 akreditovaných osob.

Na druhé straně je třeba uvést, že regulace odborné způsobilosti v oblasti důchodového spoření a doplňkového penzijního spoření by měla přispět k zajištění kvalifikovaného provádění distribuce penzijních produktů, z čehož budou mít užitek především zájemci o důchodové spoření a doplňkové penzijní spoření. Proto očekáváme přínosy převažující náklady, i když se nedají přesně kvantifikovat.

Podnikatelské prostředí České republiky jako celek nebude novou vyhláškou dotčeno.

3.2 Konzultace

Návrh nové vyhlášky byl konzultován s Ministerstvem financí, Asociací penzijních fondů, Asociací finančních zprostředkovatelů a finančních poradců České republiky, Českou asociací pojišťoven, Českou bankovní asociací a Unii společností finančního zprostředkování a poradenství. Tyto subjekty byly v listopadu 2011 vybidnuty k vyjádření k paragrafovanému znění vyhlášky a jejímu odůvodnění, v lednu 2012 se uskutečnilo společné jednání k vypořádání jejich připomínek.

Meziresortní připomínkové řízení se uskutečnilo od 22. března do 13. dubna 2012. Návrh vyhlášky byl současně poskytnut k připomínkám Asociaci penzijních fondů, Asociaci finančních a investičních zprostředkovatelů, Asociaci pro kapitálový trh, České asociaci obchodníků s cennými papíry, České asociaci pojišťoven, České bankovní asociaci a Unii společností finančního zprostředkování.

K novele vyhlášky byly obdrženy doporučující formulační a legislativně technické připomínky, které byly většinou v textu vyhlášky zohledněny. Zásadní připomínky uplatnily Ministerstvo financí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo životního prostředí, Asociace penzijních fondů, Česká asociace pojišťoven a Česká bankovní asociace. Vypořádání připomínek bylo s připomínkovými místy projednáno a odsouhlaseno.

Návrh nové vyhlášky nepodléhá konzultaci s Evropskou centrální bankou podle Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů.

4. NÁVRH ŘEŠENÍ

4.1 Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Zvolit tzv. nulovou variantu nelze, protože by vznikla zásadní disproporce mezi představou zákonodárce vtělenou do zákona o doplňkovém penzijním spoření a zákona o důchodovém spoření a faktickým stavem způsobeným neexistencí odpovídajícího prováděcího právního předpisu. Vzhledem k vyloučení tzv. nulové varianty a nemožnosti provést novelizace prováděcích předpisů je předkládaný návrh v podobě nové vyhlášky jediným legislativně vhodným řešením.

4.2 Implementace a vynucování

Implementace předkládaného návrhu nevyžaduje zásadní změny činnosti dotčených subjektů ani České národní banky při výkonu dohledu.

Respektování právní úpravy je zajištěno podle povahy věci prostředky správní kontroly a dohledu.

Předkládaný návrh neobsahuje řešení, která by představovala zvýšené riziko z hlediska proveditelnosti a vynutitelnosti.

4.3 Přezkum účinnosti

Přezkum účinnosti nové vyhlášky se předpokládá průběžně, při výkonu dohledu.

4.4 Kontakty a prohlášení schválení hodnocení dopadů

Vít Ossendorf

Česká národní banka

Sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu

Odbor regulace finančního trhu

Tel.: + 420 22441 3583

E-mail: vit.ossendorf@cnb.cz

b) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je novela vyhlášky navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání, s právem Evropské unie

Nová vyhláška je navrhována v mezích zmocnění, jenž jsou upravena v § 170 ZDPS k provedení § 84 odst. 4 a § 86 odst. 2 a 8 ZDPS.

Nová vyhláška je navržena v kontextu právního řádu jako celku, respektuje význam právních pojmů, jednotlivé instituty soukromého a veřejného práva.

Nová vyhláška není transpozičním předpisem evropského práva.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K § 1

Ustanovení vymezuje předmět právní úpravy a odkazuje na zmocňovací ustanovení v ZDPS.

K § 2

V § 2 jsou vysvětleny základní pojmy, které se používají ve vyhlášce. Některé uvedené pojmy používá např. i vyhláška č. 233/2009 Sb., o žádostech, schvalování osob a způsobu prokazování odborné způsobilosti, důvěryhodnosti a zkušenosti osob a o minimální výši

finančních zdrojů poskytovaných pobočce zahraniční banky, ve znění vyhlášky č. 192/2011 Sb. (dále jen vyhláška „č. 233/2009 Sb.“).

Do vyhlášky se promítá zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Česká národní banka je ze zákona oprávněna si vyžádat za účelem doložení bezúhonnosti či důvěryhodnosti účastníka správního řízení výpis z evidence Rejstříku trestů a v případech stanovených jiným právním předpisem i opis z evidence Rejstříku trestů. Pro získání výpisu z evidence Rejstříku trestů potřebuje Česká národní banka následující povinné údaje - jméno, rodné příjmení, příjmení, místo narození (stát, okres, obec), rodné číslo, datum narození a státní občanství - a z tohoto důvodu byly tyto údaje zařazeny do příslušné přílohy.

Vyhláška upravuje pouze výpisy z evidence obdobné Rejstříku trestů ze zahraničí. Pro tento dokument je zaveden termín „doklad o bezúhonnosti vydaný cizím státem“. Jedná se o doklad, který je obdobný výpisu z Rejstříku trestů, vydaný cizím státem, jehož je osoba občanem, nebo i cizím státem, ve kterém se osoba (nejen zahraniční osoba, ale i občan ČR) v posledních 3 letech zdržovala nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců. Definice „dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem“ zahrnuje z důvodu zavedení trestání právnických osob i právnické osoby. Žadatel bude muset dokládat nejenom doklad o bezúhonnosti vydaného cizím státem za fyzické osoby, ale i za právnické osoby, kterých se tato povinnost bude týkat podle konkrétního typu žádosti. V případě, že povaha věci vylučuje předložení dokladu o bezúhonnosti vydaného cizím státem, a není-li to z žádosti dostatečně zjevné, použije se § 11 této vyhlášky. Žadatel tuto skutečnost uvede v žádosti společně s důvody, pro které nelze tuto přílohu předložit a tyto důvody přiměřeně doloží.

U příloh se originály dokladů vyžadují jen v explicitně stanovených případech, jinak se připouští předložení pouze kopií.

Předpokládá se, že žadatel v žádosti uvede dostatečný počet členů zkušebních komisí, aby bylo možné ustavit prvostupňovou a druhostupňovou (odvolací) zkušební komisi. Zkušební komise musí být nejméně tříčlenné (§ 87 odst. 1 ZDPS). Očekává se však, že žadatel kvůli zastupitelnosti uvede více než minimální počet šesti členů zkušebních komisí.

U členů zkušební komise se vyžaduje, aby měli dostatečné vzdělání a odbornou praxi nebo vědecko-pedagogické zkušenosti (srov. § 7 vyhlášky). Proto se v § 2 písm. c) až e) zvláště vymezují údaje o odborné praxi, údaje o vzdělání a údaje o vědecké a pedagogické činnosti.

K § 3

Požadavky kladené touto vyhláškou na znalosti distributorů penzijních produktů se blíží svým rozsahem požadavkům stanoveným pro investičního poradce podle § 4 odst. 4 vyhlášky č. 143/2009 Sb., o odbornosti osob, pomocí kterých provádí obchodník s cennými papíry své činnosti – byť s určitými úlevami (regulace a fungování významných světových finančních trhů a portfolio) a změnami (poskytování investičních služeb a principy a fungování kolektivního investování se nahrazují principy a fungováním důchodového spoření a doplňkového penzijního spoření).

Zatímco okruhy potřebných znalostí budou obecně a demonstrativně upraveny novou vyhláškou, stanovit konkrétní rozsah požadovaných znalostí a jejich hloubku bude na osobách uvedených v § 84a odst. 1 ZDPS (u zaměstnanců nebo vázaných zástupců konkrétní požadavky stanoví zaměstnavatel či zastoupený). Tyto osoby samy mají určit rozsah těchto znalostí, zejména s ohledem na to, jakou činnost konkrétní distributor-fyzická osoba provádí.

Mezi právní předpisy v oblasti finančního trhu patří také přímo účinné předpisy Evropské unie.

K § 4

Rozsah dovedností kvalitativně rozvádí především § 84 odst. 1 ZDPS. V této oblasti se ponechává maximální volnost při prokazování dovedností, akreditovaná osoba může dovednosti přezkoumávat při odborné zkoušce např. tzv. případovými studii, kdy je zkoušenému představen hypotetický zájemce o penzijní produkty a zkoušený provede všechny úkony, které jsou při distribuci zapotřebí. Přitom se musí zohlednit nejen jeho obchodní schopnosti (schopnost prodat produkt), ale i to, zda-li je schopen pochopit, posoudit a vyhodnotit potřeby zájemce o penzijní produkty a jeho případný požadavek i prakticky realizovat (zejména sepsat smlouvu).

Kvalifikovaným získáváním a poskytováním informací se rozumí jejich shromažďování a předávání s odbornou péčí.

K § 5

ZDPS předpokládá, že akreditovaná osoba má „věcné předpoklady“ pro svoji činnost (§ 86 odst. 4 písm. c)). Věcnými předpoklady se rozumí především prostory s dostatečnou kapacitou zkušebních místností (podle předpokládaného rozsahu zkoušek). Právní důvod užívání prostor není předepsán (např. vlastnictví, nájem, bezplatné užívání, nebo i smlouva o smlouvě budoucí vázaná na získání akreditace či písemný příslib pronajímatele).

Technickými a programovými prostředky se rozumí technicko-informační zázemí pro pořádání odborných zkoušek (např. výpočetní technika, lokální počítačová síť, Internet, software).

K § 6

ZDPS předpokládá, že akreditovaná osoba má „organizační předpoklady“ pro svoji činnost (§ 86 odst. 4 písm. c)). Jedná se především o vymezení organizačního uspořádání, včetně stanovení pravidel pro jmenování předsedů a členů zkušebních komisí.

Bezpečnostními a kontrolními opatřeními se rozumí např. pravidla obsahující omezení přístupových práv k informačnímu systému akreditované osoby, vkládání a zálohování dat a nakládání s nimi a způsob jejich rekonstrukce při jejich poškození. Dodržování uvedených pravidel by mělo být pravidelně kontrolováno.

K § 7

ZDPS předpokládá, že akreditovaná osoba má i „personální předpoklady“ pro svoji činnost (§ 86 odst. 4 písm. c)).

Akreditovaná osoba, která je fyzickou či právnickou osobou, musí být důvěryhodná (§ 86 odst. 4 písm. b) ZDPS a § 86 odst. 5 písm. a) ZDPS). Vedoucí osoby akreditované osoby, která je právnickou osobou, musí být rovněž důvěryhodné (§ 86 odst. 5 písm. a) ZDPS). K pojmu důvěryhodnosti vedoucích osob srov. úřední sdělení České národní banky č. 12/2010 Věst. ČNB ze dne 21. května 2010, k výkladu pojmů důvěryhodnost a odborná způsobilost.

Vyhláška se soustřeďuje na osoby členů zkušebních komisí, které vykonávají hlavní činnost akreditované osoby. Všichni členové zkušebních komisí by měli být důvěryhodní a mít úspěšně ukončené vysokoškolské vzdělání – alespoň jeden z nich by měl být akademickým pracovníkem podle § 70 odst. 1, 2 a 5 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů (mít vědecko-pedagogické zkušenosti), nebo osobou s mnohaletými zkušenostmi z praxe. Ostatní členové zkušební komise by měli mít dostatečné zkušenosti z praxe. Předsedou zkušební komise může být kterýkoliv z nich, akreditovaná osoba musí pouze stanovit transparentní pravidla jeho jmenování (§ 7 odst. 4 písm. a) vyhlášky).

Pokud je akreditovaná osoba distributorem doplňkového penzijního spoření nebo důchodového spoření (dnes penzijní společnost, investiční zprostředkovatel, příp. jejich vázaní zástupci) nebo je jiný člen podnikatelského seskupení akreditované osoby takovou osobou, musí být většina členů zkušební komise nezávislých na akreditované osobě či podnikatelském seskupení, jehož je akreditovaná osoba členem. Smyslem uvedeného pravidla je omezení střetu zájmů, tj. aby se pracovníci distributorů či s nimi propojených osob nezkoušeli navzájem, což by mohlo vzbuzovat pochyby o objektivnosti a nestrannosti odborné zkoušky.

Nezávislá osoba nesmí být členem statutárního orgánu akreditované osoby, členem dozorčího orgánu (je-li zřízen), osobou s kvalifikovanou účastí na akreditované osobě, či jejich blízkou osobou. Je-li akreditovaná osoba členem podnikatelského seskupení, nezávislá osoba by neměla být ani orgánem, členem orgánu, osobou s kvalifikovanou účastí či pracovníkem jiného člena téhož podnikatelského seskupení. Nezávislá osoba nesmí pro akreditovanou osobu vykonávat jinou činnost než činnost související se zkoušením a vytvářením a aktualizováním zkušebních otázek. Odměňování nezávislé osoby nesmí být motivačně vázáno na úspěšnost složení odborných zkoušek zkoušenými či na podnikatelský úspěch akreditované osoby či členů jejího podnikatelského seskupení z finanční činnosti.

V době konání odborné zkoušky se předpokládá ustavení alespoň jedné zkušební komise (tj. nejméně tří členů zkušební komise). Členové odvolací zkušební komise nemusí být přítomni na odborné zkoušce, měli by však být v případě potřeby bez zbytečného odkladu svoláni, aby mohli o odvolání v přiměřené době rozhodnout (předpokládá se, že v případě komplikovanějších případů rozhodnou v řádu maximálně několika týdnů, jinak pracovních dnů).

Pokud se konají pouze písemné zkoušky, které jsou realizovány ve více zkušebních místnostech, postačí, když je v prostorách přítomna pouze jedna zkušební komise (v případě odvolací komise platí výše zmíněné). Členové zkušební komise průběžně kontrolují průběh odborných zkoušek ve všech zkušebních místnostech. V každé zkušební místnosti musí však být trvale přítomna alespoň jedna osoba, která bude na řádný průběh odborných zkoušek dohlížet. Tato osoba nemusí být členem zkušební komise, hodnocení a odpovědnost za řádný průběh odborných zkoušek však zůstává u zkušební komise.

K § 8

Základním dokumentem akreditované osoby je zkuškový řád (srov. § 86 odst. 5 písm. c) ZDPS). Vyhláška jeho problematiku řeší jak principiálně (odstavec 1), tak obsahově (odstavec 2). Při stanovení principů zkuškového řádu se vychází z diskuze s Ministerstvem financí a profesními asociacemi, principy i obsah zkuškového řádu by měly být aplikovatelné i do jiných oblastí distribuce na finančním trhu, pokud v nich bude uplatňována obdobná zákonná úprava připravovaná Ministerstvem financí.

Řádná identifikace zkoušeného se provádí platným občanským průkazem, cestovním pasem či jiným osobním dokladem.

Člen zkušební komise, který je vůči zkoušenému podjatý, nemůže tohoto zkoušeného zkoušet. Je spíše na něm, aby informoval ostatní členy zkušební komise o své podjatosti, zkuškový řád by měl stanovit postup, jak se o takovém sdělení rozhodne (zda-li je vztah člena zkušební komise ke zkoušenému natolik významný, aby ovlivnil průběh a výsledek odborné zkoušky).

Za objektivní a nestranný výběr zkušební varianty považujeme výběr provedený losováním přímo před zkoušenými, přičemž za dostatečný počet variant u každé zkoušky považujeme

alespoň čtyři varianty za podmínky, že žádná z nich jako celek dosud nebyla u odborné zkoušky použita (což přirozeně nemusí platit u jednotlivých otázek).

Odborná zkouška by měla obsahovat jak teoretickou část (např. na prověření znalostí teorie financí), tak praktickou část (např. na prověření schopnosti kvalifikované komunikace se zájemcem o penzijní produkty). Odborná zkouška může být písemná nebo ústní, nebo kombinovat oba způsoby. V případě kombinace je možný přístup, kdy zkoušený projde nejprve písemným testem a teprve po jeho úspěšném vyhodnocení je připuštěn k ústní části, která o výsledku odborné zkoušky rozhodne. Konkrétní hodnocení jednotlivých částí zkoušky závisí na akreditované osobě, mělo by však být zdůvodněné a zdůvodnitelné.

Tématickou vyvážeností odborné zkoušky se rozumí rozdělení jednotlivých částí odborné zkoušky tak, aby pokrývala všechna témata (např. okruhy uvedené v § 3 odst. 1), přičemž by se jim mělo být v průběhu odborné zkoušky věnováno v zásadě proporčně. Principem by mělo být, že členové zkušební komise jsou s to na základě položených otázek zjistit, zda-li zájemce splňuje všechny požadavky na znalosti a dovednosti předpokládané novou vyhláškou.

Požadavek na řádné sestavení zkušebních otázek klade důraz zejména na jednoznačnost kladených otázek a správnost jejich odpovědí, pravidelnou aktualizací se rozumí bezodkladná změna zkušebních otázek vyvolaná vnějším prostředním (ať už změnou ekonomických podmínek, teoretických přístupů nebo právních předpisů).

Přezkoumatelným zaznamenáním výsledku odborné zkoušky se u ústní zkoušky rozumí sestavení krátkého protokolu ze zkoušky, kde se uvedou kladené otázky a hodnocení odpovědí zkoušeného. V případě písemné zkoušky postačí přiložení testu, pokud je z něj patrné, na které otázky zkoušený odpověděl dobře či špatně a celkové hodnocení.

ZDPS očekává, že odborné zkoušky budou otevřeny širokému okruhu zkoušených (srov. § 86 odst. 9 a § 87 odst. 2), nejenom pracovníkům podnikatelského seskupení akreditované osoby či jen pracovníkům akreditované osoby, pokud sama distribuuje penzijní produkty. Proto se akreditované osobě ukládá, aby umožnila veřejnosti přistoupit ke složení odborné zkoušky alespoň jednou čtvrtletně. Pokud se ke složení odborné zkoušky přihlásí méně než 10 zkoušených, může akreditovaná osoba termín zrušit a přihlášené zkoušené odkázat na další termín. To jí však nebrání, aby na jednom zkušebním termínu vyzkoušela méně než 10 zkoušených, pokud se tak sama rozhodne či se tak dohodne se zkoušenými.

K § 9

Pravidla žádosti o akreditaci vychází z obdobných licenčních předpisů z oblasti finančního trhu (srov. např. vyhlášku č. 233/2009 Sb. a vyhlášku č. 141/2011 Sb., o výkonu činnosti platebních institucí, institucí elektronických peněz, poskytovatelů platebních služeb malého rozsahu a vydavatelů elektronických peněz malého rozsahu). Zohledňuje se však, že akreditovaná osoba není primárně finanční institucí, proto jsou na ni kladeny výrazně nižší požadavky.

U akreditovaných osob – právnických osob se vyžaduje uvedení kvalifikovaných účastí na ní, aby bylo možné zjišťovat důvěryhodnost jejích společníků (bez důvěryhodných společníků by žadatel – právnická osoba nemohl být důvěryhodný, jak to požaduje § 86 odst. 5 písm. a) ZDPS). Jednotliví společníci však nejsou Českou národní bankou schvalováni.

Vzor zkušebních otázek představuje pouze výběr zkušebních otázek.

K § 10

Společná ustanovení shrnují ustanovení ohledně dokladů prokazujících oprávnění zástupce zastupovat žadatele, úředně neověřených kopií listin a originálů listin, vyloučení předložení

přílohy nebo uvedení údajů v tiskopise, podkladů již jednou správnímu orgánu předložených a předkládání veřejné listiny cizího státu.

U superlegalizace nebo apostily u cizí veřejné listiny se stanoví výjimka, kdy není potřeba ověření. Ověření se nevyžaduje u veřejné listiny vydané na území členského státu Evropské unie nebo vydané zahraničním správním úřadem, se kterým má Česká národní banka uzavřenu dohodu o spolupráci, přičemž seznam těchto úřadů uveřejní Česká národní banka způsobem umožňujícím dálkový přístup (na svých internetových stránkách).

K § 11

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 28. června 2012 (6 měsíců po vyhlášení ZDPS k 28. prosinci 2011 – srov. § 201 písm. b) ZDPS), kromě ustanovení § 3 a 4, která podle návěti § 201 ZDPS nabudou účinnosti až k 1. lednu 2013.